

โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 15 มิถุนายน 2556..

.. ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมท่านสาธุชนทั้งหลาย ที่ได้มาทำคุณงามความดี ด้วยความดีนี้เป็นของที่ทำได้ยาก ถ้าหากบุคคลไม่มีปัญญา ก็ทำไม่ได้ ต้องเสียดลมาจากเคหสถานบ้านช่องของตนเอง ก็เรียกว่าละมาได้ มีปัจจัยเงินทองก็ดีอาหารสิ่งของ ตำรับกับข้าวต่างๆตามได้ตามมีของตนเองได้สร้างคุณงามความดีเอาไว้ ความดีเป็นสิ่งที่ทำให้มีความสุขความชั่วเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดทุกข์ ทุกคนก็ไม่มีใครอยากทุกข์อยากจะมีแต่สุขกันทั้งนั้น ถ้าเราต้องการความสุขอย่างนั้นเราจึงพากันทำความดีเอาไว้ได้เสียดลละจากบ้านช่องของตนเองมาทำบุญทำทานการกุศล ผลบุญก็คือความสุขที่จะเกิดขึ้นแก่ตน มองดูแล้วว่าตนเองได้ทำอะไรเอาไว้สร้างคุณงามความดีอะไรเอาไว้ทำไมคนที่เกิดขึ้นมาจึงเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน ร่ำรวยมั่งมีทุกข์จนต่างกันอย่างนั้น ก็อาศัยซึ่งคุณงามความดีที่เขาได้สร้างเอาไว้ เป็นเรื่องของกรรม คนเกิดมาก็ด้วยอำนาจของกรรม มาด้วยผลของกรรม ก็ได้ร่างกายมาจากตัวกรรม เราก็มาสร้างมาสร้างคุณงามความดี ไม่มาสร้างความชั่ว ไม่มาสร้างบาปทำให้เกิดทุกข์ เขาจึงต้องมีภูมิตารางเรือนจำไว้ซึ่งคนที่ทำบาปความชั่วทั้งหลาย เหตุฉะนั้นคนที่ทำคุณงามความดีเหมือนอย่างพวกเรา เห็นลูกก็เห็นเฉยๆ ไม่ต้องกลัวเข้าคุก เห็นตำรวจก็ดี หน้าก็ยิ้มแย้มแจ่มใสกับตำรวจได้ ไม่ต้องวุ่นวายอะไรเพราะเรามีคุณงามความดี คนดีนี้ไปที่ไหนที่ไหนเขาก็สรรเสริญ ถ้าเป็นคนดีเหมือนกันรู้จักคนดี คนที่ยังไม่รู้จักความดีเมื่อเห็นเขาทำคุณงามความดี ก็อิจฉาเขาอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่อยากให้ทำ เรียกว่าคนตระหนี่ คนที่มีความตระหนี่ เกิดมาแล้วก็มีความทุกข์ เหมือนอาหารการกินที่ดีถ้าเราตัดแจกแบ่งกันให้เหมาะสมกับกำลังของตน ที่จะแจกแบ่งได้ก็แจกแบ่งกันไปเรื่อยๆ ตักแบ่งจากพระแล้วก็ไปถึงโยม โยมก็ได้ตามได้ตามมีที่เหลืออยู่ ก็พากันทานได้ เรียกว่าเหลือจากพระที่พอจากความต้องการแล้ว อันนี้เรียกว่าทำบุญทำทานการกุศล ผู้ใดมีแคงหม้อใหญ่ก็ดีเมื่อพระภิกษุสงฆ์ท่านตักองค์ละนิดคนละหน่อย เหลือจากนั้นญาติโยมก็ได้กินด้วยกันก็มีความสุขปลื้มปิติยินดี มีความสุขเกิดขึ้น หัวใจนี้กว้างขวางมีการแบ่งเจือจานกับเพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย เมตตาจึงเป็นของล้ำจุนโลก คำจุนโลกนี้ให้อยู่ด้วยความสงบ อยู่ด้วยความสบายด้วยความเมตตา เหมือนปู่ย่าตายายพ่ออู้อัยแม่อู้อัย พ่อหม่อมแม่หม่อม อากงอาม่า ป๊ะป๊า เวลาเลี้ยงลูกเลี้ยงหลานสั่งอาหารจากร้านอาหารมาตั้งใส่โต๊ะ ลูกหลานก็พากันกินด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส อากงอาม่าป๊ะป๊าปู่ย่าตายายนั่นก็ชื่นใจ สุขใจ หรือแม้แต่พ่อแม่ก็เหมือนกันเห็นลูกหลานพากันกินด้วยความอิมหน้าสำราญยิ้มแย้มแจ่มใสก็มีความสุขใจ ฉันทิดก็ดีญาติโยมก็เหมือนอย่างนั้น พระพุทธศาสนานี้จะตั้งอยู่ได้ก็อาศัยซึ่งพระภิกษุสงฆ์ ภิกษุณีอุบาสิกอุบาสิกา พุทธบริษัททั้งหลาย ที่มีศรัทธาเชื่อมั่นในคำสอนของพระพุทธเจ้าอยู่ ก็เลยสร้างความดี เรียกว่าเชิดชูพระพุทธศาสนา ให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป

จนถึงลูกถึงหลาน ชักจูงให้เขาเข้าวัดเข้าวารู้จักกราบจักไหว้ ทุกวันนี้ก็มีมากขึ้น เด็กเล็กๆก็ดี บอกให้กราบให้ไหว้ก็ไหว้ได้ แม้ยังยืนไม่ได้เดินไม่ได้ก็กราบไหว้เป็น เขาเรียกว่าพวกนี้มาจากคุณงามความดีมาจากสวรรค์บ้าง มาจากมนุษย์ที่สมบุญบ้าง มาเกิดใหม่มาเกิดด้วยคุณงามความดีของตนที่ได้สร้างเอาไว้เป็นทุนบ้าง เรียกว่าเป็นกรรมที่ได้สร้างเอาไว้ วันนี้พวกเราทั้งหลายก็เหมือนกัน ในสมัยนี้การคมนาคมไปที่โน่นที่นี้ก็สะดวกสบาย มีรถมีเรือไปมาสะดวกสบาย ก็มีความต่างกัน บางคนนั่งเครื่องบินมาจากกรุงเทพ บางคนนั่งรถนั่งเรือมาตามศรัทธาของตนเอง ถ้าเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ๆก็เดินมาด้วยเท้าก็มี ทำไมคนเราจึงเป็นอย่างนี้ ก็อาศัยที่ว่าเมื่อมีศรัทธาอยู่ในใจแล้ว ท่านเรียกว่ามีปรมาตถ์ทาน คืออะไร คือมีจิตใจเลื่อมใสที่จะเอาของนั้นมาทำบุญทำทานการกุศล ตามการทำมาหาได้ของตน เรียกว่าปรมาตถ์ทาน เป็นทานที่เกิดขึ้นจากใจ พระพุทธองค์ได้เคยตรัสไว้ว่าดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราตถาคตได้ตรัสไว้ว่าเจตนาเป็นตัวศีล เป็นตัวบุญ อันนี้คนจะรักษาศีลก็เหมือนกัน เจตนาเป็นตัวฉวีเน้นจากบาปความชั่วทั้งหลาย ให้ตั้งใจทำคุณงามความดีเอาไว้ ก็จะเป็นที่น่าเลื่อมใส สำหรับผู้ที่มีศีลธรรมนี้จะอยู่ที่ไหนก็เป็นคนรักความสงบ ก็อาศัยซึ่งศีลธรรมเป็นเครื่องดูแล ควบคุมจิตใจของผู้ผู้นั้นอยู่ จึงเรียกว่าจิตใจมีศีลมีธรรม ทำบุญทำทานการกุศลมีเมตตาซึ่งกันและกัน เหมือนพวกเราทั้งหลายอยู่ด้วยกันนี้แหละ เมตตาด้วยกาย นั้นก็คือ มองหน้ามองตากัน ก็มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสแจ่มชื่นเบิกบาน เรียกว่าเมตตาด้วยกาย ทำอะไรก็ไม่กระทบกระเทือนซึ่งกันและกัน ก็เป็นไปด้วยความเรียบร้อยด้วยดี เรียกว่า เป็นเมตตาด้วยกาย เมตตาด้วยวาจา ก็คือเวลาพูดจาปราศรัยพูดคุยกันก็ดี คุยด้วยความละเอียดปราณีตนุ่มนวล คำหยาบช้าไม่มีใครอยากได้ยิน ได้ฟังอยากฟังแต่เรื่องที่เป็นคุณงามความดี เรื่องที่ชักชวนกันทำคุณงามความดี เขาก็จะปลื้มใจด้วยว่าคนนั้นพูดจาปราศรัยได้น่าฟัง หรือว่าชักจูงชวนชวายให้บุคคลทำคุณงามความดี เหมือนพ่อแม่ปู่ย่าตายายชักจูงลูกหลานเข้าวัดเข้าวา อย่างนี้เรียกว่าใช้วาจาชักชวนเขาก่อน เมื่อเขามีศรัทธาแล้วก็จะรู้ว่าไปวัดไปวา ไปทำไม ไปทำอะไร เรียกว่าทำประโยชน์เพื่อตนเองเป็นทุนเอาไว้ การชักชวนอย่างนี้เรียกว่าเป็นวาจาที่มีเหตุมีผลมีคุณค่า มีสาระประโยชน์ ทั้งชาตินี้และชาติหน้า เรียกว่ามีเมตตาด้วยวาจา เมตตาด้วยใจก็คือ คิดอยากให้ทุกคนอยู่ด้วยกันหมดทั้งโลกนี้ไม่ใช่แค่พวกเรา อยู่ไหนวัดเท่านั้น ให้คนทั้งโลกที่มีทุกข์ก็ขอให้พ้นจากทุกข์ ที่มีสุขก็ขอให้สุขยิ่งขึ้นไปตามเจตนาที่เรามีอยู่ในใจของเรา ให้พวกเราพากันลองทำดู เมื่อทำแล้วมันจะมีความสุขมีความปลื้มปีติยินดีอยู่ในใจของตนเอง นี่เป็นตัวเมตตาของใจ เป็นตัวของบุญ บุญคือความสุข เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีความสุข ได้ทำความดีเมื่อไหร่อยู่ในวัดในวาอาวาส ครูบาอาจารย์ที่ไหนก็ดี เมื่อท่านให้พรก็ให้ตั้งจิตแผ่เมตตา ให้ทุกคนที่อยู่ในโลกด้วยกันมีทุกข์ก็ให้พ้นจากทุกข์เดือด ถ้ามีสุขก็ขอให้สุขยิ่งขึ้นไป ตามเจตนาที่เราอุทิศแผ่ส่วนกุศลให้ เหตุฉะนั้นแต่นี้ต่อไปก็ขอให้ทุกท่านตั้งใจแผ่เมตตาเวลารับพร จากพระเจ้าพระสงฆ์ทั้งหลาย